

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov om midlertidige Foranstaltninger mod den ved Arbeidsløshed og Vinterens Strengthed indtraadte Nød.

Mødet hævet Kl. 4, 15 Min.

Tre og Fyrrethvende Møde.

Tirsdagen den 24de Februar Kl. 1¹/₂.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtaget.

Formanden: Siden forrige Møde er paa de Herrers Pladser omdelt et Omtryk af „Forslag til Lov om Begælsager og Begelprotestier“, saaledes som dette Lovforslag er vedtaget ved 2den Behandling her i Thinget.

Ved det 6te kongevalgte Medlem (Carlsen) har jeg modtaget nogle Adresser fra Kvinder i Kjøbenhavn og Eggen omkring Kjøbenhavn med Anmodning om, at de maa blive sendte til Udvalget, som beskæftiger sig med det Lovforslag, der angaar „gift Kvindes Raadighed over, hvad hun erhverver ved selvstændig Virksomhed“. Ligeledes har jeg modtaget om samme Omme forskellige Adresser fra Aalborg gjennem den 4de Landssthingsmand for 7de Kreds (Hauerslev) og endelig fra forskellige Egne i Sylland gjennem den 1ste Landssthingsmand for 10de Kreds (Søsen). Adresserne skulle alle blive tilstillede det Udvalg, der beskæftiger sig med det nævnte Lovforslag.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortfættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af tvende Kreditforeninger for Ciere af mindre Eiendomme paa Landet.

Udsig: Jeg vil tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til, hvad der igaar blev indvendt mod de af Mindretallet fremførte Vædringsforslag. Hvad Vædringsforslaget til § 1 angaar, da skal jeg ikke omtale det videre. Jeg hørte ikke

nogen anden Indvending mod dette Vædringsforslag, end at det formentes, at Kjøbstadsbeboerne ikke vilde savne Afgang til i de Forhold, her er Tale om, at blive stillede lige med Landboerne og saaledes faktisk ikke vilde have nogen Men af, at Lovforslaget ikke kom til at omfatte dem. Det forekommer mig imidlertid, at dette dog ikke i og for sig er nogen tilstrækkelig Grund til at nægte dem en saadan Tilgættelse som den af Mindretallet foreslaede. Mindretallet erkjender fuldstændigt, at det er kun i enkelte Tilfælde, at Ciere af egentlig Kjøbstadseiendomme ville kunne tænke paa at blive indtagne under disse Kreditforeninger, men det forekommer os, at naar der i og for sig ikke er nogen Grund, der taler derimod, saa kan den Omstændighed, at det kun vil være sjældne Tilfælde, ikke være nogen afgjørende Indvending mod, at Lovforslaget lige saa vel kommer Kjøbstadsbeboerne til gode. — Naar Mindretallet mente, hvad der jo var den Hovedindvending, det havde mod det foreliggende Lovforslag, at det var en farlig ny Vej, man her begyndte at betrede, saa blev der derimod anført, at der dog formentlig lod sig anføre Analogier fra den tidligere Lovgivning, som medførte, at man paa ingen Maade kunde sige, at det var nogen aldeles ny Vej. Jeg tror dog, at naar man nærmere undersøger disse Analogier, saa maa man give det ærede 12te kongevalgte Medlem (Kofenstun) Ret, naar han indrømmede, at det virkelig var en ny Vej, det var en ganske ny Vej, man kom ind paa, men han fandt ganske vist, at det var rigtigt at betrede den. Den høitærede Indvigningsminister mente, at man kjendte jo Statsgaranti fra vort Jernbaneansees, men med Hensyn dertil er der den væsentlige og afgjørende — idetmindste i vore Dine fuldstændig afgjørende — Forskjel, at Statsgarantien for Jernbaner er en begrændset Statsgaranti; der gives kun Garanti for Renten af en vis bestemt Sum, som der er Tale om, hvorimod der her er Tale om en ubegrændset Garanti, og dermed falder efter min Formening Tiligheden ganske bort. Den ærede Rigsdagsmand for 2den Kreds (Schlegel) saae sig i sine Betrættelser for at finde Analogier nødt til at ty tilbage til det forrige Aarhundrede, og dog tror jeg, at han ikke var synderlig heldig i at træffe de Analogier, som han der troede at kunne opvise. Den af ham omtalte Kreditkasse, som blev oprettet i 1786, var funderet med visse bestemte Fonds, der var henlagt en bestemt Kapital til den, og dermed falder jo Tiligheden ganske bort. Og hvad angaar de Foranstaltninger, der bleve truffene i Anledning af Kjøbenhavns Ildebrand, for at hjælpe Kjøbenhavns Indbyggere til igjen at opbygge deres Huse, da tror jeg, at Ulighederne der ere saa mange, at det ikke er nødvendigt for mig at opholde mig ved dem. Jeg nævnte selv under Sagens 1ste Behandling, at det var mig meget vel bekjendt, at der i fremmede Lande stundom er givet Statsgaranti — rigtigtno kun